

S pozivom na vaš 271 javljam: Pošto je predviđeno, a i neophodno, da talijanske trupe postupaju prema stanovništvu isto tako kao i njemačke trupe, molim da me detaljno obavijestite o načinu i vremenu uklanjanja stanovništva koje je u pitanju. Ja osobno iznosim gledište da jedno brzo uklanjanje, koje bi bilo izvršeno širokogrudno², ne bi (kažem ne bi) odgovaralo postavljenom cilju; da zonu napuste svi sposobni muškarci koji bi mogli biti u budućnosti mobilizirani, čak i nasilno, za pobunjenički pokret.

General Roatta

20. I. 1943/XXI

Misna slavlja i župni oglasi

Pon, 2. prosinca	6 + Josip i Zora i ob. Božičević i Radočaj
Uto, 3. prosinca	6 + Marija i ob. Živčić i Moguš
Sri, 4. prosinca	6 Na čast Sv. Josipu: Za obraćenje župljana
Čet, 5. prosinca	6 + Roža Drašković; Dragan Cazin; Ivan i Mila Božičević i duše u čist.
Pet, 6. prosinca	6 Na čast BDM
Sub, 7. prosinca	6 Na čast Sv. Nikola
Sub, 7. prosinca	7.30 Krunica i ispovijed te Sv. Misa u čast BDM – prva subota
Sub, 7. prosinca	16 VOJNOVAC: Po nakani (al)
Sub, 7. prosinca	18 SVETIŠTE: + vlč. Ante Cindrić (8. dan); Milka Božičević (30. dan); Ivanka Prebeg (30. dan); Branka Neralić; Nikola Juričić i Ivan Božičević; Marija, Ivan, Anka i Josip Božičević; Ob. Ziber;
Sub, 7. prosinca	Na čast Sv. Ambrozija za očuvanje pčela i blagoslovljen rad pčelara.
2. DOŠAŠĆA	10 SVETIŠTE: Misa i krštenje (predvodi mons. Zdenko Križić)
8. prosinca	Krštenje: MAJA Capan (kći Ivica i Tanje, peto dijete)
(BEZGREŠNA)	12 CEROVNIK: + Ivan Pavlić Ševrić; Marija Rendulić
Pon; 9. prosinca	11 – Misa za narod (predvodi vlč. Ivica Tolla iz Gen. Stola)
BEZGREŠNA	18 + Ivo i Ana Josić; Franjo, Ljuba i Spasa Cindić.

1. ZORNICE od pon. do petka krunica u 5.30 h i misom u 6 h. Subotom u 6.30 h na Cerovniku.

2. ŽUPNA KATEHEZA – jedan dan od ponedjeljka do četvrtka od 16 do 17 sati

3. KARITAS – prikupljamo hranu (namirnice) i novčani prilog za potrebne obitelji župe.

4. ŽUPNA VIJEĆA – Cerovnik - petak, 13. 12. u 18 h; Oštarije - subota, 14. 12. u 18 h.

5. SV. NIKOLA – proslava 6. 12. u Kapeli na Modruša u 11 h; 8. 12. u Lipi na Dobri u 15 h.

6. PRVA SUBOTA - subota, 7. prosinca krunica u 7.30 h i ispovijed te misa i duh. nagovor.

7. VOJNOVAC - misa u Kapeli Sv. Ante biti će u subotu, 7. prosinca u 16 sati.

8. MLADI - mjesečni susret imamo u subotu, 7. prosinca poslije večernje mise u Plovaniji.

10. BOROVI - obitelji koje žele darovati borove za crkvu javite se župniku ili mežnarima.

12. ČEPOVI - skupljamo plastične čepove za liječenje djece. Ne bacajte čepove...

13. RIM – zahvalno biskupijsko hodočašće od 16. do 21. veljače. Cijena 3.000 kn.

14. DOPRINOS: – za crkvu: Oštarije 200 kn; Cerovnik 150 kn. Mežnarija: Oštarije 50 kn; Cerovnik 70 kn. Za uzdržavanje svećenika: dar prema mogućnosti obitelji. Hvala.

pop Antun Luketić - Župni ured Oštarije: www.zupa.ostarije.com¹ Original na talijanskom jeziku nalazi se u arhivi Vojnoistorijskog instituta Beograd (kut. 3 C/2).² Drugi dokumenti riječ širokogrudno tumače kao rađenje iznimaka kod strijeljanja i protjerivanja civilnog stanovništva.**Pod Gospinim plaštom****OŠTARIJE i SKRADNIK, CEROVNIK i VOJNOVAC**047-584-070 • 098-887-044 • pop.ante@gmail.com

1. prosinca 2019. • 1. DOŠAŠĆA • God. X. • br. 48 (483)

Vlč. Ante Cindrić – Bribir, 26. studenog 2019.

Povodom smrti vlč. Ante Cindrića izražavam svoju iskrenu kršćansku sućut Nadbiskupu, nadbiskupijskom kleru, pokojnikovoj rodbini i župama Bribir i Selce. Izražavam sućut također i u ime biskupa Zdenka i starijih svećenika naše Biskupije koji su do 2000. godine pripadali istoj Nadbiskupiji kao i pokojni Ante.

Rodom je iz Zagorja Modruškog, a mladost proživio u Oštarija, koje su krajem srednjega vijeka bile predviđene kao sjedište Krbavsko-modruške biskupije. Svjedok tome su do danas sačuvane zidine crkve od Čudesa u Oštarijama. Krbavsko-modruški biskup s kanonicima nije se spustio u oštarsku ravnicu nego prešao preko Kapele u Vinodol. Sa sobom poniješe dragocjenosti Krbavske biskupije, među inim križ prvog krbavskog biskupa i pastirski štap biskupa Kristofora. Taj biskupski pastoral najbolje izražava kulturnu razinu Krbave u 15. stoljeću. Nakon što je ondje nastala „skrb velija“ kada „Turci nalegoše na jazik hrvatski“, kako je zabilježio u ovim krajevima prognanik pop Martinac, nije taj kraj više nikada dosegno kulturnu razinu vremena Krbavske biskupije i gradnje oštarske crkve.

Ovdje u Bribiru sve je to dobro čuvano. Tada je Bribir bio središte Vinodola koji se tada prostirao od Žrnovnice do Rječine. Iz Bribira je dvadesetih godina 17. stoljeća krenula i obnova biskupije u duhu Trdentskog sabora, a posebno valja spomenuti da je odavde krenula i inicijativa za tiskanje obnovljenih glagoljskih knjiga.

Naslijeđene dragocjenosti Ante je vjerno čuvao, pripremao izložbe i govorio umjetničkom blagu kakvim je prije Turaka obilovao prekokapelski i prekovelebitski kraj u srednjem vijeku.

Kada je Ante stigao u Vinodol, bilo je ovo područje unutar Modruške ili Krbavske biskupije, i to sve do praga trećeg tisućljeća. Ni on se nije vraćao preko Kapele nego je 42 godine, cijeli svoj radni vijek, ovdje proživio, tu je se osjećao kao u svom domu, svoju župu bribirsku osjećao je svojom obitelji i tu je zaželio biti pokopan.

Mnogo toga u župi podsjećat će i dalje župljane na predani rad njihova župnika Ante. Dakako, mnogo toga nije tako uočljivo, ali neće zacijelo izbjeći Kristu Kralju, koji ga je upravo na svoj dan pozvao sebi. Onaj koji je križ smatrao mjestom s kojega se najbolje može očitovati njegova ljubav prema Ocu i svakom čovjeku, znat će vrednovati i križeve svoga svećenika Ante; a u dugoj bolesti bilo je tih križeva dosta. Bolest i patnja plodno su polje za rast vrlina i kreposti. To polje bilo je u pokojnika veliko i plodonosno. Zato se mirno može pojaviti pred nebeskim ključarom sv. Petrom, zaštitnikom bribirske župe, poduprt zagovorom zaštitnice selačke župe sv. Katarine, koju smo jučer proslavili.

Vjerujemo da je Ante već čuo riječi vječnoga Kralja: „Slugo dobri i vjerni, uđi u radost svoga Gospodara!“ Pokoj vječni daruj mu Gospodine!

Mons. dr. Mile Bogović, biskup u miru

BRIBIR - Vlač. Ante Cindrić, župnik bribirski u miru, preminuo je sinoć 24. studenog, na blagdan Krista Kralja u hospiciju u Rijeci. Danas ujutro na blagdan sv. Katarine (zaštinice Selca) tužno su zazvonila bribirska zvona i objavila smrt dugogodišnjeg voljenog župnika.

Rođen 14. rujna 1940. u Oštarijama (Ogulin), za svećenika je zaređen u srpnju 1967., a župom Bribir upravljao je pune 42 godine (1972-2014), u početku iz Selca, a sredinom devedesetih preselio se u obnovljeni župni stan u Bribiru, odakle je 2014. umirovljen, te odlazi u Dom za svećenike u Rijeci. U gotovo tisućljetnoj povijesti bribirske župe, kroz koju je do danas prošlo više od 300 znanih i neznanih svećenika, župnika i kanonika, ostaje zapamćen kao jedan od onih koji se u Bribiru na službi najviše zadržao. Napravio je puno: od kompletnog renoviranja župne crkve (interijer i eksterijer), obnove zapaljenog i porušenog župnog stana (Plovanije), obnove brojnih kapela na području Bribira, elektrifikacije svih zvona, nabave novih orgulja, a što je bilo izrazito teško napraviti u onim, za crkvu teškim vremenima. Krstio je, vjenčao i pokopao mnoge generacije. Dugo godina predavao je vjeronauk u osnovnoj školi, a u ratnim vremenima bio je glavni koordinator za Caritas s donatorima Republike Austrije za cijelu nadbiskupiju. Bio je osoba od velike pomoći i povjerenja za sve prognanike i siromašne.

Zlatnu misu je proslavio u Bribiru 2017. uoči blagdana Petrove, kada se dostojanstveno, emotivno, na svoj način skromno zahvalio najprije Bogu, a onda i svim svojim župljanima. Načelnik Vinodolske općine Marijan Karlić tada mu je uručio nagradu Vinodolske općine. U svojoj zahvali župljanima vlač. Cindrić još je jednom istaknuo da je Bribir ustvari njegov jedini dom, a župljani župe Bribir njegova jedina obitelj, te da tu želi jednoga dana i počinuti, kada ga Gospodin pozove k sebi. Želja će mu biti sutra ispunjena. Vlač. Ante cijeli je svoj život posvetio ponajprije Bogu, a onda i svima potrebitima i svom voljenom Bribiru, bez da je ikada išta tražio za uzvrat. Hvala mu još jedan put u ime svih njegovih župljana, ali i u ime svih onih znanih i neznanih, koji su ga imali priliku upoznati, kojima je izišao u susret ili pomogao na bilo koji način.

Lijes će biti izložen u župnoj crkvi sv. Petra i Pavla ap. u Bribiru sutra 26. studenog od deset sati pa do početka svete mise i sprovodnih obreda koji započinju u 15 sati, a predvoditi će ih riječki nadbiskup mons. Ivan Devčić u koncelecijaciji s mons. Milom Bogovićem, biskupom u miru i brojnim svećenicima nadbiskupije. Nakon sv. mise lijes s tijelom vlač. Cindrića biti će položen u kaptolsku grobnicu.

Osobno sam poznao ovog velikog (a opet tako skromnog) čovjeka, proveo s njim dosta vremena, te puno od njega naučio. Bio je istinski domoljub, patriota i svećenik "starog kova". Hvala mu na svemu!

Daniel GRBIĆ

Mučenik vlač. Dragutin Fifka i Cerovničke žrtve 1943. 8. dio

Dostupni arhivski dokumenti talijanskih okupacijskih snaga na teritoriju Hrvatske jasno potvrđuju da je tijekom provedbe operacije „Weiss“³ proveden planski i organizirani zločin prema civilnom stanovništvu u zoni djelovanja talijanske vojske. Iz ovoga se slobodno može donesti zaključak da je i stradanje cerovničkih žrtava tijekom provedbe operacije „Weiss“ bilo planirano i organizirano. Bilo je posve nevažno tko su ti ljudi i jesu li nešto skrivili. Dovoljno je bilo da su se zatekli u zoni koju je trebalo očistiti od stanovništva. Talijanski fašisti smatrali su da će zbog toga biti uspješniji u borbi protiv partizana koji više neće imati velike mogućnosti negdje se prikriti ili uzimati zalihe. Slične akcije prema civilnom stanovništvu u isto vrijeme poduzimale su i njemačke snage u svojoj okupacijskoj zoni na teritoriju Hrvatske ali je njihovo djelovanje po ocijeni talijanskih zapovjednika bilo „blaže“ i odstupalo je od početnog zajedničkog plana. Tako zapovjednik talijanske 2. armije general Roatta u svom izvješću od 22. siječnja 1943. godine ističe:

„Kao što je poznato, namjere u pogledu postupanja sa stanovništvom za vrijeme operacija »Weiss«, donesene u Njemačkoj a potvrđene u Rimu, bile su drakonske. Između ostalog, u Rimu je precizirano da Nijemci već raspoložu ili će, kad to bude potrebno, raspolagati prostranim koncentracijskim logorima u koje će internirati sve sposobne muškarce iz zona koje budu očistile njemačke trupe, koji nisu partizani ili se ne smatraju takvim a zatim na licu mjesta strijeljati. Na sastanku sa generalom Lütersom u Zagrebu (9-og tekućeg) pokazalo se da su mjere koje se imaju primijeniti mnogo blaže (blaže čak i od onih koje mi svakodnevno i stalno primjenjujemo), kao što sam već istakao u mom telegram-pismu br. 558 od 12 tekućeg. Na svaki način, od strane Nijemaca je utvrđeno da se imaju internirati svi sposobni muškarci od 15 god. na više, a koji nisu partizani ili se ne smatraju takvim, ne praveći razliku u rasi, vjeri i zanimanju (zato će se postupati na isti način sa hrvatskim činovnicima, učiteljima, svećenicima i sličnim). Razlika će se praviti tek kasnije u koncentracijskim logorima (o čijem su postojanju, smještaju itd. njemački časnici pokazali najveću neizvjesnost). Također je ugovoreno da mi se pošalju kopije zapovijedi izdatih, s tim u vezi, njemačkim trupama. Naprotiv, u poslanim kopijama zapovijedi nije bilo ni riječi o postupanju sa stanovništvom. A kada sam zatražio, odgovoreno mi je da su njemačkim zapovjednicima divizija date samo usmene zapovijedi, identične sa onima koje su mi priopćene u Zagrebu. Dosljedno tome, kao što je logično, na osnovu primljenih direktiva, dao sam podređenim trupama točno onakve zapovijedi koje su ranije spomenute. Ali 19. siječnja, nekoliko sati prije početka operacija, primio sam vijest da će, mislim, na osnovu zahtjeva hrvatske vlade, za svakom njemačkom divizijom ići hrvatski civilni komesar, koji će, između ostalog, imati zadatak da pristupi izdvajanju stanovništva iz zona u kojima se djeluje.“⁴

Treba posebno istaknuti i da su talijanski zapovjednici smatrali da je bolje pobiti i protjerati svo u zoni djelovanja zatečeno vojno sposobno stanovništvo (muškarce starije od 15 godina) nego dozvoliti iznimke iz razloga da isti jednog dana ne budu možda prisilno mobilizirani u partizane. (okreni)

³ Tijekom zime 1943.

⁴ Original na talijanskom jeziku nalazi se u arhivi Vojnoistorijskog instituta Beograd (kut. 3 C/3).